

**L'HONESTEDAT ES REFEREIX AL
COMPORTAMENT ÈTIC I NO PAS A LES
LLEIS**

Jordi Badia

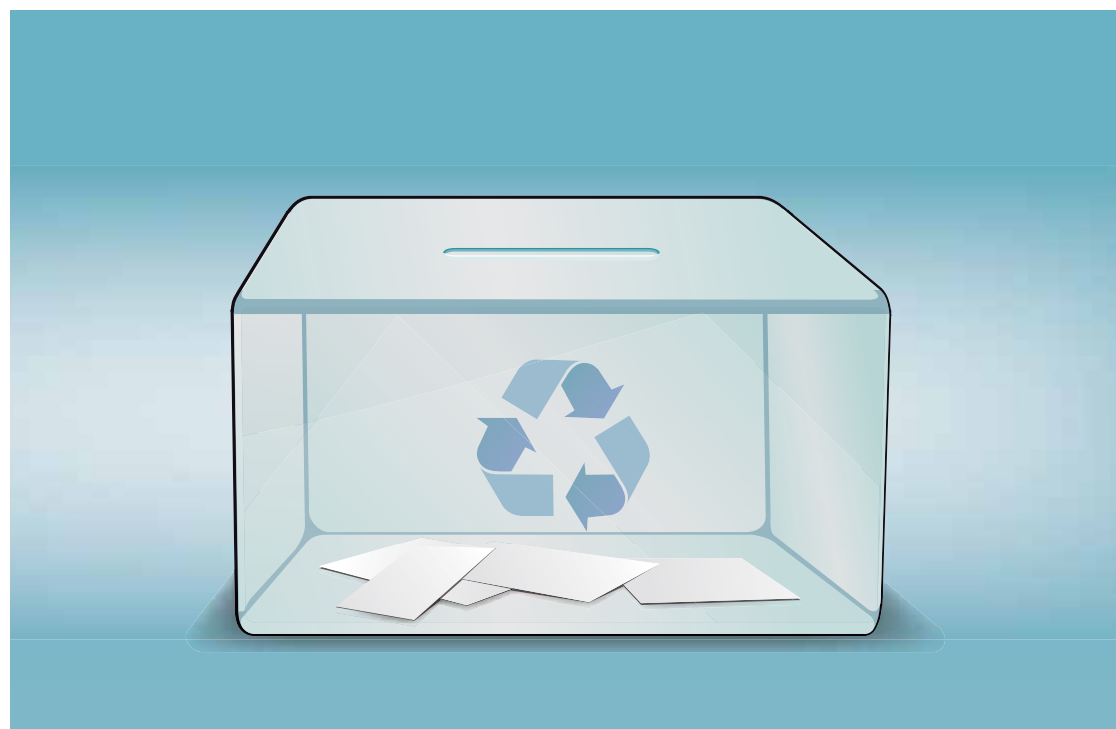

Periodista

Polítics pel pedregar

La política espanyola segueix estable dins de l'extrema gravetat en què l'han deixada els casos de corrupció. Pel que fa a la catalana, aquesta setmana hem sabut que les aigües del presumpte oasi estan infestades d'espies. Tot plegat ho anem sabent per fascicles, que és com s'han de saber les desgràcies per poder-les assimilar, mentre els nostres polítics malden per sortir-se'n amb la tàctica de negar-ho tot, d'amenaçar de posar-se querelles els uns contra els altres i contra qui faci falta, sigui per fer aflorar la veritat o bé sigui per ajornar-la tot alentint encara més una justícia que si és lenta no ho pot ser, i anunciar mesures de regeneració democràtica. Però, ai las!, es troben que la ciutadania no se'ls creu i ells, és clar, se'n fan creus i se'n dol-

UN DELS PROBLEMES més greus que té la democràcia espanyola és que s'han dissipat les distàncies entre els poders, si és que mai ha arribat a haver-hi la mínima i indispensable separació entre l'executiu, el legislatiu, el judicial i el mediàtic. I ja sabem que no hi ha democràcia que valgui sense un estricte i escrupolós equilibri de poders. Ara: em penso que la promiscuïtat a què s'ha arribat entre els pilars de la democràcia és més la conseqüència que no pas la causa del corc que se la menja de viu en viu. La falta d'honestedat i la subsegüent pèrdua de credi-

LLUÍS ROMERO

bilitat dels polítics són faltes prèvies. La generalització és excessiva i injusta, certament, però l'edifici està tan corcat que el tractament selectiu és costós i poc eficaç. L'hauré de donar per inevitable, com un dany col·lateral que cal descomptar, o uns sacrificis individuals que caldrà entomar pel

bé comú.

FINS ARA, LA RESPOSTA dels responsables dels partits polítics esquitxats pels casos de corrupció, que són gairebé tots perquè només se'n salven els nousinguts al sistema o bé els qui a penes han tocat poder, ha anat en una doble direcció:

d'entrada, han negat la major i, quan les evidències els han encerclat, han deixat anar tot el llast que han trobat a mà amb l'objectiu de delimitar les responsabilitats als casos indefensables però anant amb cura de no afectar el nucli; i de sortida, han proposat reformes legislatives i han anunciat un despullament de renda i patrimoni que serà una fugida endavant, a penes. L'embolic el faran encara més difícil de desnuar. És veritat que la legislació i la pràctica espanyoles van molt endarrerides respecte de països amb una cultura democràtica més pregona. El finan-

çament dels partits i la llei de la transparència en són uns exemples ben clars. No obstant això, l'honestedat, que és una qualitat prèvia, es refereix al comportament ètic i no pas a les lleis. Perquè tant se val el marc jurídic que ens empari: mentre Espanya i Catalunya siguin els països del "feta la llei, feta la trampa", mala peça al teler.

I SEGUIDAMENT A l'honestedat hi ha la credibilitat. Avui encara és hora que cap polític accepti res del que se l'acusa, ni que sigui condemnat. Tothom és innocent. Aquesta setmana hem tingut la renúncia de l'alcalde de Sabadell, Manuel Bustos, per exemple, que en el moment d'enretirar-se —no de retirar-se, perquè no plega de regidor— ha dit i repetit que ho fa tot i ser innocent. En aquest país ningú no és culpable de res, ni ningú demana perdó, ni que només fos pel destret en què ens han posat. Amb aquest capteniment, no els hauria d'estranyar que la ciutadania no se'ls cregui, perquè a còpia de negar-ho tot, fins i tot l'evidència, fan que tot el que n'expliquen sigui creïble. El problema més gruixut que tenen, d'una magnitud tan colossal que no se'n podran sortir, la classe política com a col·lectiu, vull dir, és que l'estan fent tan grossa que tots aquests casos són creïbles per més enrevesats que siguin. Perquè no hi ha cap argument més sòlid que aquell que apareix com a versemblant.

ARA: TOT AMB TOT, no hi ha solució fora de la política, per bé que amb aquesta política no ens en sortirem. Ens en sortirem des de la política per la pressió social.

No hi ha solució fora de la política, per bé que amb aquesta política no ens en sortirem. Ens en sortirem des de la política per la pressió social